

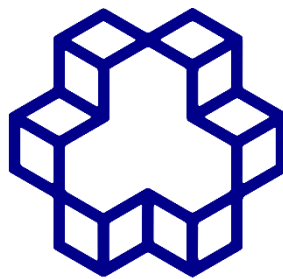
گزارش کار پروژه نهایی پیاده سازی hls روی سخت افزار zynq

علی اکبر محسن نژاد

محمد حسین عالمی رستمی

استاد رامهرمزی

آز طراحی در سطح سیستم

دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

تابستان ۱۴۰۴

فهرست مطالب

مقدمه	۲
آزمایش اول: گیت XOR	۳
آزمایش دوم: طراحی واحد محاسبات و منطق (ALU)	۵
آزمایش سوم: پیاده سازی Register Bank	۱۳
آزمایش چهارم: طراحی و پیاده سازی FSM	۱۷
آزمایش پنجم: پیاده سازی Single Interrupt	۲۴
آزمایش ششم: پیاده سازی Multi-Interrupt	۲۹

مقدمه

این گزارش به بازپیاپی سازی و ارزیابی شش آزمایش ساده طراحی دیجیتال می پردازد که پیش تر در محیط **SystemC** توسعه و شبیه سازی شده اند و اکنون با هدف انتقال به جریان طراحی سفت افزار، در ابزار **Vivado HLS** و بر بستر سفت افزار **Zynq** اجرا می شوند.

برای هر آزمایش، ابتدا مسئله و هدف آن تشریح می‌شود. سپس فرایند نگاشت کدهای **HLS** به صورت گام به گام توضیح داده خواهد شد. در ادامه، نتایج سنتز و پیاده‌سازی شامل مصرف منابع، تأخیر و... گزارش و با نسخه‌ی مبنا مقایسه می‌گردد. این سافت‌وار امکان می‌دهد اثر انتقاب‌های طراحی در **HLS** به روشنی دیده و بهترین شیوه‌ها برای پیاده‌سازی آزمایش‌ها استخراج شود. دقت شود پارت نامبر در برنامه باید برای **zynq7000** انتقاب شود؛

Part: xc7z020clg400-1 (Zynq-7000)

آزمایش اول: گیت XOR

هدف از این آزمایش، پیاده‌سازی و شبیه‌سازی یک گیت منطقی **XOR** با استفاده از زبان **C++** در محیط **Vivado HLS** است. در این پروژه، ماژول **XOR** ابتدا با استفاده از کد **HLS** طراحی شده، سپس سنتز شده و در نهایت توسط **testbench** مورد شبیه‌سازی قرار گرفته است، یک فایل هدر، یک سورس فایل و یک فایل تست بنچ برای پیاده‌سازی ساخته شده اند که به ترتیب توضیح داده می‌شوند.

`xor_gate.h:`

```
#ifndef XOR_GATE_H
#define XOR_GATE_H

void xor_gate(bool a, bool b, bool &out);

#endif
```

در این فایل تابع هدر اصلی و سه ورودی و خروجی مورد نیاز تعریف شده اند.

`xor_gate.cpp:`

```
#include "xor_gate.h"

void xor_gate(bool a, bool b, bool &out) {
    #pragma HLS INTERFACE ap_ctrl_none port=return
    #pragma HLS INTERFACE ap_none port=a
    #pragma HLS INTERFACE ap_none port=b
    #pragma HLS INTERFACE ap_none port=out

    out = a ^ b;
}
```

ابتدا هدر را در این فایل **Include** کرده و سپس در در تابع **xor_gate** با استفاده از عملگر \wedge عملیات **XOR** روی ورودی‌ها انجام شده و نتیجه در متغیر **out** قرار می‌گیرد.

`xor_gate_tb.cpp:`

```

#include <iostream>
#include "xor_gate.h"

int main() {
    bool a, b, out;

    for (int i = 0; i < 2; i++) {
        for (int j = 0; j < 2; j++) {
            a = i;
            b = j;
            xor_gate(a, b, out);
            std::cout << "a = " << a << ", b = " << b << " -> out = " << out
<< std::endl;
        }
    }

    return 0;
}

```

* یک **Testbench** ساده برای تست چهار حالت مختلف ورودی‌های **a** و **b** نوشته شده است سپس با استفاده از شمارنده **i** از ۰ تا ۳، حالت‌های ممکن ورودی‌ها تولید می‌شوند و در نهایت خروجی برای هر حالت چاپ می‌شود.

تصویر خروجی این تست بنچ را در زیر مشاهده می‌کنید:

مشخص است که خروجی تست بنچ ها به درستی نشان داده شده اند و پیاده سازی صحیح است.

حال نیم نگاهی به گزارش سنتز این آزمایش می‌پردازیم؛ در تصویر پایین تایمینگ و تافید گیت طراحی شده گزارش شده است، همچنین اگر مقدار منابع استفاده شده را مشاهده می‌کنیم می‌فهمیم که تنها دو **LUT** استفاده

شده است، این باعث می شود که مصرف منابع بسیار پایین باشد و عملکرد دقیق گیت XOR با تأخیر بسیار کم حاصل شود.

```

3  =====
4  == Vivado HLS Report for 'xor_gate'
5  =====
6  * Date:          Tue Aug  5 18:38:30 2025
7
8  * Version:       2019.1 (Build 2552052 on Fri May 24 15:28:33 MDT 2019)
9  * Project:       xor_hls_project
10 * Solution:       xor_solution
11 * Product family: zynq
12 * Target device: xc7z020-clg400-1
13
14
15  =====
16  == Performance Estimates
17  =====
18  + Timing (ns):
19    * Summary:
20      +-----+-----+-----+-----+
21      | Clock | Target| Estimated| Uncertainty|
22      +-----+-----+-----+-----+
23      |ap_clk | 10.00|    0.978|    1.25|
24      +-----+-----+-----+-----+
25
26  + Latency (clock cycles):
27    * Summary:
28      +-----+-----+-----+-----+
29      | Latency | Interval | Pipeline|
30      | min | max | min | max | Type |
31      +-----+-----+-----+-----+
32      |  0 |  0 |  0 |  0 | none |
33      +-----+-----+-----+-----+
34
35  =====
36  == Utilization Estimates
37  =====
38  * Summary:
39      +-----+-----+-----+-----+-----+-----+
40      |          Name          | BRAM_18K| DSP48E|  FF  |  LUT  |  URAM|
41      +-----+-----+-----+-----+-----+-----+
42      | DSP                    |         |        |      |        |      |
43      | Expression              |         |        |  0   |  2   |      |
44      | FIFO                    |         |        |      |      |      |
45      | Instance                 |         |        |      |      |      |
46      | Memory                   |         |        |      |      |      |
47      | Multiplexer              |         |        |      |      |      |
48      | Register                 |         |        |      |      |      |
49      +-----+-----+-----+-----+-----+-----+
50      | Total                    |         |        |  0   |  2   |  0   |
51      +-----+-----+-----+-----+-----+-----+
52      | Available                 |      280|      220| 106400| 53200|  0   |
53      +-----+-----+-----+-----+-----+-----+
54      | Utilization (%)           |         |        |  0   | ~0   |  0   |
55      +-----+-----+-----+-----+-----+-----+

```

آزمایش دوم: طراحی واحد محاسبات و منطق (ALU)

هدف این آزمایش طراحی و شبیه سازی یک واحد محاسبات و منطق (ALU) هشت بیتی با Vivado HLS به گونه ای که:

دو ورودی **A,B** هر کدام هشت بیتی به همراه فروچی **R** ۸ بیتی داریم، کد عملگر **OP** ۳ بیتی برای تعیین عملگر مورد نیاز کاربر و همچنین ۴ فلگ که عبارتند از:

- **C (Carry)**: فلگ بیت کری برای جمع و تفریق
 - **Z (Zero)**: فلگ صفر شدن پاسخ که در **cpu** واقعی به دردت بفر می باشد.
 - **N (Negative)**: بیت فلگ کپی از **sign bit** پاسخ برای فهمیدن علامت
 - **V (Signed Overflow)**: فلگ برای زمانی که پاسخ سر ریز یا همان **Overflow** می شود.
- همچنین ۶ عملگر داریم که توسط **op** انتخاب می شوند:

i. **ADD**: عملگر جمع

ii. **SUB**: عملگر تفریق

iii. **AND**: عملگر &

iv. **OR**: عملگر |

v. **XOR**: عملگر ^

vi. **NOT**: عملگر ~

vii. **INC**: عملگر + کردن **A**

همچنین فلگ ها بعد از هر عملیات انجام شده مناسبه می شوند.

حال به توضیح کد ها می پردازیم، دوباره سه فایل برای این پروژه داریم که به ترتیب آن ها را شرح می دهیم:

`alu_hls.h:`

```
#ifndef ALU_HLS_H
#define ALU_HLS_H

#include <ap_int.h>
```

```
void alu_hls_ex(ap_uint<8> A, ap_uint<8> B, ap_uint<3> op,
               ap_uint<8> &R, bool &C, bool &Z, bool &N, bool &V);
```

```
#endif
```

در فایل هدر بالا ابتدا کتابخانه **ap_int** که انواع عدد صحیح با دقت دلخواه به ما می دهد را **include** می کنیم، سپس در تابع **alu_hls_ex** به تعریف ورودی ها، خروجی و کد عملگر و فلگ های توضیح داده شده می پردازیم.

حال به فایل بعدی می رویم:

```
alu_hls.cpp:
```

```
#include "alu_hls.h"
```

```
#pragma HLS INTERFACE ap_ctrl_none port=return
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=A
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=B
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=op
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=R
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=C
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=Z
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=N
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=V
```

```
R = 0; C = 0; Z = 0; N = 0; V = 0;
```

در این قسمت از کد ابتدا پراگما ها را تعریف کردیم، این پراگما ها بیشتر به شبیه سازی سفت افزاری ما کمک

می کنند به این صورت که خط اول پراگمای نوشته شده، کاری می کند تا اینترفیس دیفالت برنامه **vivaldo**

hls، برای این پروژه برداشته شود و این **alu** کاملاً مانند یک بلوک **combinatinal** کار کند و دستور

کنترلی در کار نباشد.

همچنین بقیه پراگما ها کاری می کنند که سیستم در شبیه سازی، ورودی ها، خروجی و فلگ ها را یک سیم ساده در

نظر بگیرد تا نیازی به پروتوکل های **handshake** نباشد.

بعد از پراگما های نوشته شده، فلگ ها را رست می کنیم تا کد **ALU** را بنویسیم.

```

switch (op) {
    case 0: {
        ap_uint<9> sum = (ap_uint<9>)A + (ap_uint<9>)B;
        R = (ap_uint<8>)sum;
        C = sum[8];
        bool SA = A[7], SB = B[7], SR = R[7];
        V = (SA == SB) && (SR != SA);
    } break;

    case 1: {
        ap_uint<9> diff = (ap_uint<9>)A - (ap_uint<9>)B;
        R = (ap_uint<8>)diff;
        bool borrow = (A < B);
        C = !borrow;
        bool SA = A[7], SB = B[7], SR = R[7];
        V = (SA != SB) && (SR != SA);
    } break;

```

در اینجا شروع به نوشتن مورد های مختلف **op** می کنیم، در بالا کیس های جمع و تفریق را مشاهده می کنید، که هر کدام علاوه بر انجام عمل فواسته شده و به دست آوردن جواب، فلگ های خاص به خود یعنی کری و بیت اورفلو را مناسبه می کنند.

فلگ های **Z,N** به دلیل اینکه در همه عملگر ها یک جور به دست می آیند در پایان کد به صورت فلگ عمومی آورده شده اند که جلوتر به آن می پردازیم.

```

case 2: R = A & B; break;
case 3: R = A | B; break;
case 4: R = A ^ B; break;
case 5: R = ~A; break;

case 6: {
    ap_uint<9> inc = (ap_uint<9>)A + 1;
    R = (ap_uint<8>)inc;
    C = inc[8];
    bool SA = A[7], SB = 0, SR = R[7];
    V = (SA == SB) && (SR != SA);
} break;

default: R = 0; C = 0; V = 0; break;
}

Z = (R == 0);
N = R[7];
}

```


در تیکه نهایی فایل **alu_hls.cpp** ما بقیه کیس های خواسته شده (**AND, OR, XOR, NOT, INC**)

را تعریف کردیم، سپس در کیس دیفالت، فلگ های خاص و پاسخ را صفر قرار می دهیم و در نهایت فلگ های

عمومی را مناسبه می کنیم، همانطور که گفته بودیم فلگ **Z** زمانی یک می شود که پاسخ ما کاملاً صفر باشد و فلگ

N نیز نشان دهنده مثبت یا منفی بودن جواب است برای همین بیت **MSB** پاسخ را کپی می کند.

حال به فایل تست بنچ کد می رویم:

tb_alu_hls.cpp:

```
#include <iostream>
#include <bitset>
#include "alu_hls.h"
```

ابتدا کتابخانه های مورد نیاز برای پرینت کردن و فایل هدر پروژه را **include** می کنیم.

```
static void print_u8_bin(ap_uint<8> v, const char* label) {
    std::cout << label << "=" << (unsigned)v
               << " (" << std::bitset<8>(v) << ")";
}
```

با استفاده از این تابع کمکی ما به راحتی می توانیم مقادیر ۸ بیتی خود را هم به صورت باینری و هم دسیمال،

پرینت کنیم.

```
static void run_case(ap_uint<8> A, ap_uint<8> B) {
    for (int op = 0; op <= 6; ++op) {
        ap_uint<8> R; bool C, Z, N, V;
        alu_hls_ex(A, B, (ap_uint<3>)op, R, C, Z, N, V);

        print_u8_bin(A, "A"); std::cout << " ";
        print_u8_bin(B, "B"); std::cout << " ";
        std::cout << "op=" << op << " ";
        print_u8_bin(R, "R");
        std::cout << " C=" << C
                  << " Z=" << Z
                  << " N=" << N
                  << " V=" << V << "\n";
    }
}
```

در تابع **run_case** با استفاده از حلقه **for** ابتدا تمامی ۶ مد **op** را لوپ می‌کند و می‌خواند تا همه عملگرها تست شود سپس تابع **alu_hlx_ex** را از فایل هدر فراخوانی می‌کند و ورودی‌ها و مد کنونی را به آن می‌دهد.

در نهایت موارد زیر را پرینت می‌کند:

- ورودی‌های **A,B** ما را به صورت باینری و دسیمال
- مد کنونی **op**
- پاسخ نهایی **R** به صورت باینری و دسیمال
- فلگ‌های **C, Z, N, V**

در تست بنچ بالا عملاً به ازای هر مقدار تست **A,B**، شما می‌توانید تمامی حالات ممکن **ALU OP** و فلگ‌های آن را ببینید.

```
int main() {  
    run_case(0xFF, 0x80);  
    run_case(0x0A, 0x02);  
    run_case(0x96, 0xAD);  
    run_case(0x02, 0x0A); // SUB negative example  
    return 0;  
}
```

در قسمت پایانی تست بنچ به تابع **main** آن می‌پردازیم، که در آن ۴ حالت مختلف **A,B** را تست می‌گیریم، به طور مثال در **ran_kis** اولی درستی کارکرد اورفلو بودن نتیجه را تست می‌گیریم و در **ran_kis** آخر، تفریق را در صورتی که **A < B** باشد، تست می‌کنیم.
بعد از اجرای تست بنچ نتایج زیر را دریافت می‌کنیم:

```

Console Tasks Problems Executables Debugger Console
<terminated> (exit value: 0) ALU.Debug [C/C++ Application] csim.exe
A=255 (11111111) B=128 (10000000) op=0 R=127 (01111111) C=1 Z=0 N=0 V=1
A=255 (11111111) B=128 (10000000) op=1 R=127 (01111111) C=1 Z=0 N=0 V=0
A=255 (11111111) B=128 (10000000) op=2 R=128 (10000000) C=0 Z=0 N=1 V=0
A=255 (11111111) B=128 (10000000) op=3 R=255 (11111111) C=0 Z=0 N=1 V=0
A=255 (11111111) B=128 (10000000) op=4 R=127 (01111111) C=0 Z=0 N=0 V=0
A=255 (11111111) B=128 (10000000) op=5 R=0 (00000000) C=0 Z=1 N=0 V=0
A=255 (11111111) B=128 (10000000) op=6 R=0 (00000000) C=1 Z=1 N=0 V=0
A=10 (00001010) B=2 (00000010) op=0 R=12 (00001100) C=0 Z=0 N=0 V=0
A=10 (00001010) B=2 (00000010) op=1 R=8 (00001000) C=1 Z=0 N=0 V=0
A=10 (00001010) B=2 (00000010) op=2 R=2 (00000010) C=0 Z=0 N=0 V=0
A=10 (00001010) B=2 (00000010) op=3 R=10 (00001010) C=0 Z=0 N=0 V=0
A=10 (00001010) B=2 (00000010) op=4 R=8 (00001000) C=0 Z=0 N=0 V=0
A=10 (00001010) B=2 (00000010) op=5 R=245 (11110101) C=0 Z=0 N=1 V=0
A=10 (00001010) B=2 (00000010) op=6 R=11 (00001011) C=0 Z=0 N=0 V=0
A=150 (10010110) B=173 (10101101) op=0 R=67 (01000011) C=1 Z=0 N=0 V=1
A=150 (10010110) B=173 (10101101) op=1 R=233 (11101001) C=0 Z=0 N=1 V=0
A=150 (10010110) B=173 (10101101) op=2 R=132 (10000100) C=0 Z=0 N=1 V=0
A=150 (10010110) B=173 (10101101) op=3 R=191 (10111111) C=0 Z=0 N=1 V=0
A=150 (10010110) B=173 (10101101) op=4 R=59 (00111011) C=0 Z=0 N=0 V=0
A=150 (10010110) B=173 (10101101) op=5 R=105 (01101001) C=0 Z=0 N=0 V=0
A=150 (10010110) B=173 (10101101) op=6 R=151 (10010111) C=0 Z=0 N=1 V=0
A=2 (00000010) B=10 (00001010) op=0 R=12 (00001100) C=0 Z=0 N=0 V=0
A=2 (00000010) B=10 (00001010) op=1 R=248 (11111000) C=0 Z=0 N=1 V=0
A=2 (00000010) B=10 (00001010) op=2 R=2 (00000010) C=0 Z=0 N=0 V=0
A=2 (00000010) B=10 (00001010) op=3 R=10 (00001010) C=0 Z=0 N=0 V=0
A=2 (00000010) B=10 (00001010) op=4 R=8 (00001000) C=0 Z=0 N=0 V=0
A=2 (00000010) B=10 (00001010) op=5 R=253 (11111101) C=0 Z=0 N=1 V=0
A=2 (00000010) B=10 (00001010) op=6 R=3 (00000011) C=0 Z=0 N=0 V=0

```

همان طور که انتظار داشتیم، **ALU** ما به مناسبه هر ۴ مورد، برای هر *ران* کیس پرداخته است و اگر به نتایج دقت کنیم، متوجه می شویم که بلوک ما به درستی عمل کرده است، برای مثال به همان فط اول پاسخ می پردازیم، اگر **A, B** را علامت دار بگیریم **A=-1** و **B=-128** می شود و اگر آن ها را جمع کنیم سیستم به ما عدد **R=+127** که فب این غلط است چرا که باید جواب **-129** می شد ولی چون این عدد در بازه ۸ بیتی اعداد **signed** قرار ندارد سیستم آن را به **+127** گرد می کند، اینهاست که فلگ **V=1** می شود تا به کاربر یا **CPU** بفهماند که پاسفی که **ALU** به شما داده **Overflow** شده است و جواب اورفلو شده به شما نشان داده شده است.

برای مطمئن شدن از نتیجه فروبی، تفریق تست *ران* چهارم را نیز یک می کنیم؛

عدد اعداد **A=2, B=10** به صورت **A-B** تفریق می شوند از آنجایی که **A** از **B** کوچکتر است پاسخ ما **-8** می شود و **Two's complement** این عدد، عدد **248** می باشد که در فروبی ما به درستی نشان داده شده است، همچنین از آنجایی که **A<B** بوده است، قرض گرفتن در تفریق اتفاق افتاده و به درستی فلگ **C=0** شده است، همچنین به دلیل منفی بودن پاسخ نیز فلگ **N=1** شده است.

حال که نسبت به درست بودن پاسخ اطمینان پیدا کردیم، نیم نگاهی به گزارش سنتز می اندازیم؛

```

=====
== Vivado HLS Report for 'alu_hls_ex'
=====
* Date:                Sun Aug 10 14:59:01 2025
* Version:             2019.1 (Build 2552052 on Fri May 24 15:28:33 MDT 2019)
* Project:             ALU
* Solution:            ALU_Solution
* Product family:      virtex7
* Target device:       xc7vx485t-ffgl157-1

```

اگر نگاهی به قسمت تایمینگ بیندازیم،

می بینیم که کلاک مد نظر ما ۱۰ نانو ثانیه

بوده ولی سفت اغزار ما هر کلاک را

در ۳.۹۸۱ نانو ثانیه اجرا می کند که به

مقدار زیادی سریعتر از کلاک مد نظر

ما می باشد و این خوب است.

همچنین با توجه به قسمت **latency**

متوجه می شویم که **ALU** ما در یک کلاک

سایکل برای ما خروجی تولید می کند،

همچنین ما می توانیم در شروع هر کلاک

ورودی به بلوک بدهیم و نیازی به صبر

نداریم.

Performance Estimates

```

+ Timing (ns):
  * Summary:
    +-----+-----+-----+-----+
    | Clock | Target | Estimated | Uncertainty |
    +-----+-----+-----+-----+
    | ap_clk | 10.00 | 3.981 | 1.25 |
    +-----+-----+-----+-----+

```

```

+ Latency (clock cycles):
  * Summary:
    +-----+-----+-----+-----+
    | Latency | Interval | Pipeline |
    | min | max | min | max | Type |
    +-----+-----+-----+-----+
    | 1 | 1 | 1 | 1 | none |
    +-----+-----+-----+-----+

```

```

+ Detail:
  * Instance:
    N/A

  * Loop:
    N/A

```

Utilization Estimates

```

* Summary:
+-----+-----+-----+-----+-----+-----+
| Name | BRAM_18K | DSP48E | FF | LUT | URAM |
+-----+-----+-----+-----+-----+-----+
| DSP | - | - | - | - | - |
| Expression | - | - | 0 | 153 | - |
| FIFO | - | - | - | - | - |
| Instance | - | - | - | - | - |
| Memory | - | - | - | - | - |
| Multiplexer | - | - | - | 157 | - |
| Register | - | - | 2 | - | - |
+-----+-----+-----+-----+-----+-----+
| Total | 0 | 0 | 2 | 310 | 0 |
+-----+-----+-----+-----+-----+-----+
| Available | 2060 | 2800 | 607200 | 303600 | 0 |
+-----+-----+-----+-----+-----+-----+
| Utilization (%) | 0 | 0 | ~0 | ~0 | 0 |
+-----+-----+-----+-----+-----+-----+

```

Pipeline type نیز **none** است و این

به این معنا است که بلوک ما کاملاً

Combinational می باشد.

در نهایت با دقت در مقدار منابع استفاده شده

متوجه می شویم، مقدار فیلی کمی از منابع مورد

نیاز یعنی **Expression, Multiplexer** استفاده شده است.

تمامی موارد بالا این فبر را می دهد که بلوک ما فیلی سریع و تنها پس از یک کلاک، خروجی به ما می دهد که این

عالی است و مشکلی برای ما ایجاد نمی کند.

آزمایش سوم: پیاده سازی Register Bank

هدف این آزمایش پیاده سازی و ارزیابی یک بانک رجیستر/حافظه ۸ بیتی با ۲۵۶ مکان در Vivado HLS و سفت افزار zynq-7000 می باشد.

این کار با استفاده از ورودی آدرس و داده ۸ بیتی و دستور های **Write, Read**، فروبی هشت بیتی و سیگنال کنترلی **enable**، صورت می گیرد.

نکته مهم این است که باید یک اولویت رفتاری مشخصی را رعایت کنیم؛ وقتی **enable=1**، ابتدا اگر **write=1** باشد می نویسیم و سپس اگر **read=1** باشد می خوانیم (از همان آدرس).

پیاده سازی این بانک با استفاده از یک فایل هدر و یک سورس فایل انجام شده و پس از آن با یک فایل تست بنچ، درستی عملکرد آن آزمایش شده است.

فایل ها را به ترتیب توضیح می دهیم و ابتدا به فایل هدر می پردازیم؛

regbank_hls.h:

```
#ifndef REGBANK_HLS_H
#define REGBANK_HLS_H

#include <ap_int.h>

void regbank_hls(ap_uint<8> addr,
                 ap_uint<8> in_data,
                 bool write,
                 bool read,
                 bool enable,
                 ap_uint<8> &out_data);

#endif
```

در فایل هدر ورودی ها و فروبی و عملکرد های خواندن و نوشتن و سیگنال کنترلی **enable** را تعریف می کنیم همچنین از کتابخانه **ap_int.h** که انواع عدد صحیح با دقت دلخواه به ما می دهد، استفاده می کنیم.

حال به تشریح فایل سورس می پردازیم؛

regbank_hls.cpp:

```
#include "regbank_hls.h"

#pragma HLS INTERFACE ap_ctrl_none port=return
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=addr
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=in_data
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=write
```

```

#pragma HLS INTERFACE ap_none port=read
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=enable
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=out_data

// 256 x 8-bit register bank (RAM)
static ap_uint<8> mem[256];
#pragma HLS RESOURCE variable=mem core=RAM_1P

// default
out_data = 0;

if (enable) {
    if (write) {
        mem[addr] = in_data;
    }
    if (read) {
        out_data = mem[addr];
    }
}
}

```

ابتدا فایل هدر پروژه را فراخوانی کردیم، سپس با استفاده از پراگما ها، پروژه را به سمت ساده سازی شده ای می بریم، به این معنا که مثلا ورودی ها و خروجی ما تنها یک سیگنال معمولی هستند و نیازی به **handshake** و سیگنال های کنترلی ندارند، یا اینکه خود پروژه نیازی به فلگ و سیگنال های شروع و پایان ندارد و زمانی که ورودی داده می شود، عمل می کند.

بعد از آن با استفاده از یک آرایه استاتیک، مموری ۸ بیتی، ۲۵۶ خود را می سازیم و با دستورات شرطی، **enable, write, read** را پیاده سازی می کنیم به طوری که اگر **enable** یک بود، حال برو و شرط های نوشتن و خواندن را چک کن و انجامشان بده. همچنین شرط اولویت انجام نوشتن و سپس خواندن نیز در نظر گرفته شده است.

بعد از پیاده سازی کامل بانک رجیستری، تست بنچ را می نویسیم:

```

tb_regbank_hls.cpp:

#include <iostream>
#include <bitset>
#include "regbank_hls.h"

static void print_u8_bin(ap_uint<8> v, const char* lbl) {
    std::cout << lbl << "=" << (unsigned)v
                << " (" << std::bitset<8>(v) << ")";
}

int main() {
    ap_uint<8> out;

    // --- Writes: addr=10->0xAA, 20->0xBB, 30->0xCC ---

```

```

    regbank_hls(10, 0xAA, /*write=*/true, /*read=*/false, /*enable=*/true,
out);
    regbank_hls(20, 0xBB, /*write=*/true, /*read=*/false, /*enable=*/true,
out);
    regbank_hls(30, 0xCC, /*write=*/true, /*read=*/false, /*enable=*/true,
out);

    // --- Reads (like the SystemC flow) ---
    regbank_hls(10, 0x00, /*write=*/false, /*read=*/true, /*enable=*/true,
out);
    print_u8_bin(10, "addr"); std::cout << " "; print_u8_bin(out, "data");
std::cout << "\n";

    regbank_hls(20, 0x00, /*write=*/false, /*read=*/true, /*enable=*/true,
out);
    print_u8_bin(20, "addr"); std::cout << " "; print_u8_bin(out, "data");
std::cout << "\n";

    regbank_hls(30, 0x00, /*write=*/false, /*read=*/true, /*enable=*/true,
out);
    print_u8_bin(30, "addr"); std::cout << " "; print_u8_bin(out, "data");
std::cout << "\n";

    return 0;
}

```

در تست بنچ بالا پس از فراخوانی کتابخانه های مورد نیاز، با استفاده از یک تابع کمکی، پرینت اعداد به صورت باینری و دسیمال را ممکن می کنیم.

بعد از آن در تابع **main**، سه بار تابع **regbank_hls** را از خایل هدر برای **write** کردن و سه بار برای **read** کردن فراخوانی می کنیم، آدرس و داده مدنظر به طور رندوم وارد شده و بعد از خواندن داده ها و پرینت آن ها خروجی زیر قابل مشاهده است:

```

<terminated> (exit value: 0) regbank.Debug [C/C++ Application] csim.exe
addr=10 (00001010) data=170 (10101010)
addr=20 (00010100) data=187 (10111011)
addr=30 (00011110) data=204 (11001100)

```

همانطور که مشاهده می کنید، توانستیم ابتدا با استفاده از دستور **write** داده هایی را در آدرس های مشخص قرار دهیم و با دستور **read** آن ها را بخوانیم و در خروجی پرینت کنیم.

حال که از درستی کد مطمئن شدیم به تحلیل گزارش سنتز می پردازیم:

```

=====
== Performance Estimates
=====
+ Timing (ns):
  * Summary:
    +-----+-----+-----+-----+
    | Clock | Target | Estimated | Uncertainty |
    +-----+-----+-----+-----+
    | ap_clk | 10.00 | 2.267 | 1.25 |
    +-----+-----+-----+-----+

+ Latency (clock cycles):
  * Summary:
    +-----+-----+-----+-----+
    | Latency | Interval | Pipeline |
    | min | max | min | max | Type |
    +-----+-----+-----+-----+
    | 1 | 2 | 1 | 2 | none |
    +-----+-----+-----+-----+
  
```

در قسمت تایمینگ مشاهده می کنیم که

مقدار زمان هرکلاک تقریباً ۲.۲۶۷ نانو ثانیه

می باشد که برای ما که تا ۱۰ نانو ثانیه در نظر

گرفته بودیم زمان خیلی خوبی است و نشان

می دهد، سفت افزار ما خیلی سریعتر از

انتظار ما عمل می کند.

همچنین در قسمت **latency** متوجه

می شویم که زمان انجام دستورات حداقل

یک و حداکثر دو سایکل کلاک می باشد و این

نتیجه بدی نیست، همچنین **pipeline**

داخلی هم نداریم و سیستم کاملاً

Combinational می باشد.

در قسمت مقدار منابع استفاده شده نیز

مشاهده می شود که مموری، مولتی پلکسر

و رجیستر استفاده شده است. مقدار منابع استفاده شده به شدت کم است که این قفیه هم سرعت را بالاتر می

برد و هم در مصرف انرژی به صرفه بودن خود را نشان می دهد.

تمامی موارد بالا این خبر را می دهد که بلوک ما خیلی سریع می باشد و تنها پس از یک یا دو کلاک، خروجی به ما

می دهد که این مورد انتظار ما است و مشکلی برایمان ایجاد نمی کند.

آزمایش چهارم: طراحی و پیاده سازی FSM

هدف این آزمایش پیاده سازی یک ماشین حالت محدود (Finite State Machine) به صورت ماژول سفت افزاری در Vivado HLS و بر روی سفت افزار Zynq-7000 است که بتواند چهار حالت اصلی زیر را مدیریت کند:

۱. IDLE – ریست یا توقف سیستم

۲. LOAD – بارگذاری یک مقدار اولیه در شمارنده

۳. UP_COUNT – افزایش مقدار شمارنده

۴. DOWN_COUNT – کاهش مقدار شمارنده

همچنین یک مالتی پلکسر دو به یک نیز پیاده سازی شده که بین مقدار شمارنده و یک مقدار ثابت سوئیچ می کند.

این ماژول ورودی های زیر را دارد:

- reset برای ریست سیستم
- start برای فعال سازی تغییر حالت
- mode (دو بیت) برای تعیین حالت چرخش FSM
- sel_mux برای انتخاب خروجی MUX (= ثابت، ۱= شمارنده)
- in_data داده ورودی برای حالت LOAD
- const_data داده ثابت برای ورودی MUX

خروجی های این ماشین حالت نیز به شرح زیر است:

- mux_out خروجی انتخاب شده توسط MUX
- status که حالت جاری FSM

اکنون ابتدا به توضیح فایل های هدر و سورس پیاده سازی ماژول خود می پردازیم و بعد از آن تست بنچ مد نظر خود را تعریف می کنیم:

در فایل هدر نیز موارد زیر را انجام می دهیم:

- تعریف تابع `fsm_hls` با ورودی/خروجی ها
- استفاده از `ap_uint` برای اطمینان از اندازه ثابت بیت ها

کد مورد نظر به شرح زیر است:

```
fsm_hls.h:

#ifndef FSM_HLS_H
#define FSM_HLS_H

#include <ap_int.h>

// States: 0=IDLE, 1=LOAD, 2=UP_COUNT, 3=DOWN_COUNT
// sel_mux: 0 -> select const_data, 1 -> select counter
void fsm_hls(bool reset,
             bool start,
             ap_uint<2> mode,
             bool sel_mux,
             ap_uint<32> in_data,
             ap_uint<32> const_data,
             ap_uint<32> &mux_out,
             ap_uint<2> &status);

#endif
```

همانطور که بالاتر گفته شد ابتدا از کتابخانه `ap_int` برای تعریف ورودی ها و خروجی ها و متغیر ها استفاده می

کنیم و سپس طبق کامنتی که در کد بالا نیز وجود دارد ورودی ها و خروجی ها را تعریف می کنیم.

حال به تشریح فایل سورس می پردازیم، در این فایل قصد داریم موارد زیر انجام شود:

- تعریف `enum` برای حالت ها (`IDLE, LOAD, UP_COUNT, DOWN_COUNT`)
- استفاده از متغیرهای `static` برای نگهداشتن حالت و شمارنده بین کلاک ها
- مدیریت تغییر حالت با توجه به ورودی `start` و `mode`

- اجرای عملیات هر حالت روی شماره

• تنظیم خروجی status و mux_out بر اساس حالت FSM و انتخاب MUX

که مدنظر به شرح زیر است:

fsm_hls.cpp:

```
#include "fsm_hls.h"

enum State { IDLE=0, LOAD=1, UP_COUNT=2, DOWN_COUNT=3 };

#pragma HLS INTERFACE ap_ctrl_none port=return
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=reset
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=start
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=mode
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=sel_mux
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=in_data
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=const_data
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=mux_out
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=status

static ap_uint<32> counter = 0;
static State state = IDLE;

if (reset) {
    state = IDLE;
    counter = 0;
} else {
    if (start) {
        // follow mode when start=1 (IDLE/LOAD/UP/DOWN mapping)
        switch ((unsigned)mode) {
            case 0: state = IDLE; break;
            case 1: state = LOAD; break;
            case 2: state = UP_COUNT; break;
            case 3: state = DOWN_COUNT; break;
            default: state = IDLE; break;
        }
    }

    // state actions
    switch (state) {
        case IDLE: counter = 0; break;
        case LOAD: counter = in_data; break;
        case UP_COUNT: counter = counter + 1; break;
        case DOWN_COUNT: counter = counter - 1; break;
    }
}

status = (ap_uint<2>)state;

// MUX 2:1 (combinational)
```

```

mux_out = sel_mux ? counter : const_data;
}

```

ابتدا طبق هدف های مشخص شده، برای حالت های فود **enum state** تعریف کردیم و سپس با استفاده از پراگما ها، پروژه را به سمت ساده سازی شده ای می بریم، به این معنا که مثلاً ورودی ها و خروجی ما تنها یک سیگنال معمولی هستند و نیازی به **handshake** و سیگنال های کنترلی ندارند، یا اینکه فود پروژه نیازی به فلگ و سیگنال های شروع و پایان ندارد و زمانی که ورودی داده می شود، عمل می کند.

بعد از آن شمارنده و حالت فود را ریست کرده و شروع به نوشتن دستورات شرطی برای پیاده سازی ماشین حالت می کنیم، بدین صورت که ابتدا اگر حالت ریست بودیم، به حالت **IDLE** می رویم و شمارنده را صفر می کنیم در غیر این صورت ماشین حالت شروع به کار می کند و حالت ها با استفاده از دستورات **switch, case** ای که نوشتیم، حالت ها را در هر مرحله تعریف می کنیم، سپس با یک **switch case** دیگری عملکرد های هر حالت را پیاده سازی می کنیم و در پایان حالت یا **status** کنونی ماشین حالت را مناسبه می کنیم تا بتوانیم در خروجی نمایش دهیم.

در نهایت هم خروجی اصلی فود یعنی **mux_out** را از خروجی مالتی پلکسر مد نظر به دست می آوریم.

حال به توضیح تست بنچ می پردازیم؛

تست بنچ طراحی شده شامل چند مرحله است؛

۱. ریست سیستم و بررسی خروجی اولیه

۲. بارگذاری مقدار ۴۲ در شمارنده (**LOAD**)

۳. نمایش مقدار شمارنده با انتقاب **MUX** روی شمارنده

۴. دو بار افزایش شمارنده (**UP_COUNT**)

۵. یک بار کاهش شمارنده (**DOWN_COUNT**)

۶. بازگشت به حالت **IDLE** و ریست شمارنده

برای به دست آوردن مراحل بالا به نکات زیر دقت می کنیم:

- تعریف تابع **step** برای اجرای یک سیکل شبیه سازی با پارامترهای مشخص

- چاپ مقادیر ورودی ها و خروجی ها در هر سیکل
- اجرای مراحل تست پنج به ترتیب حالات مختلف FSM

کد تست پنج به شرح زیر می باشد:

```
tb_fsm_hls.cpp:

#include <iostream>
#include "fsm_hls.h"

static void step(bool reset, bool start, ap_uint<2> mode, bool sel_mux,
                ap_uint<32> in_data, ap_uint<32> const_data)
{
    ap_uint<32> mux_out; ap_uint<2> status;
    fsm_hls(reset, start, mode, sel_mux, in_data, const_data, mux_out,
status);
    std::cout << "reset=" << reset
                << " start=" << start
                << " mode=" << (unsigned)mode
                << " sel=" << sel_mux
                << " -> status=" << (unsigned)status
                << " mux_out=" << (unsigned)mux_out << "\n";
}

int main() {
    // reset
    step(true, false, 0, 0, 0, 0x00000000);
    // LOAD 42
    step(false, true, 1, 0, 42, 0x00000000); // take mode=LOAD
    step(false, false, 1, 1, 42, 0xAAAA5555); // hold; sel=1 -> counter shown
    // UP_COUNT two times
    step(false, true, 2, 1, 0, 0); // mode=UP
    step(false, false, 2, 1, 0, 0); // +1
    step(false, false, 2, 1, 0, 0); // +1
    // DOWN_COUNT once
    step(false, true, 3, 1, 0, 0); // mode=DOWN
    step(false, false, 3, 1, 0, 0); // -1
    // IDLE
    step(false, true, 0, 1, 0, 0); // mode=IDLE
    step(false, false, 0, 1, 0, 0); // counter -> 0

    return 0;
}
```

همانطور که بالاتر گفته شد، تابع **step** برای اجرای شبیه سازی یک سیکل مشخص تعریف می کنیم همچنین بعد از آن نحوه پرینت ورودی ها و خروجی ها را مشخص می کنیم و در تابع **main** طبق گفته صفحه پیش، مراحل از پیش تعیین شده را با کمک تابع **step** اجرا می کنیم، خروجی نهایی ما به شرح زیر است:

```

Console Tasks Problems Executables Debugger Console
<terminated> (exit value: 0) FSM.Debug [C/C++ Application] csim.exe
reset=1 start=0 mode=0 sel=0 -> status=0 mux_out=0
reset=0 start=1 mode=1 sel=0 -> status=1 mux_out=0
reset=0 start=0 mode=1 sel=1 -> status=1 mux_out=42
reset=0 start=1 mode=2 sel=1 -> status=2 mux_out=43
reset=0 start=0 mode=2 sel=1 -> status=2 mux_out=44
reset=0 start=0 mode=2 sel=1 -> status=2 mux_out=45
reset=0 start=1 mode=3 sel=1 -> status=3 mux_out=44
reset=0 start=0 mode=3 sel=1 -> status=3 mux_out=43
reset=0 start=1 mode=0 sel=1 -> status=0 mux_out=0
reset=0 start=0 mode=0 sel=1 -> status=0 mux_out=0

```

اگر بفواهیم، فروبی به دست آمده را تفسیر کنیم باید بگوئیم، ابتدا ریست اولیه باعث صفر شدن شمارنده و حالت می شود (**status=0, mux_out=0**)

سپس در حالت **LOAD** مقدار ۴۲ در شمارنده ذخیره می شود و فروبی **MUX (با sel=1)** همان مقدار را نشان می دهد بعد از آن در حالت **UP_COUNT**، شمارنده به ۴۳ و سپس ۴۴ افزایش یافته است سپس در حالت **DOWN_COUNT**، مقدار شمارنده از ۴۴ به ۴۳ کاهش یافته است و در نهایت بازگشت به حالت **IDLE** شمارنده را صفر کرده است.

حال که از درستی نتیجه مطمئن شده ایم، نیم نگاهی به گزارش سنتز این آزمایش می اندازیم:

```

=====
== Performance Estimates
=====
+ Timing (ns):
  * Summary:
  +-----+-----+-----+-----+
  | Clock | Target | Estimated | Uncertainty |
  +-----+-----+-----+-----+
  | ap_clk | 10.00 | 5.156 | 1.25 |
  +-----+-----+-----+-----+
+ Latency (clock cycles):
  * Summary:
  +-----+-----+-----+-----+
  | Latency | Interval | Pipeline |
  | min | max | min | max | Type |
  +-----+-----+-----+-----+
  | 1 | 1 | 1 | 1 | none |
  +-----+-----+-----+-----+

```

در قسمت تایمینگ مشاهده می کنیم که مقدار زمان

هر کلاک تقریباً ۵.۱۲۶ نانو ثانیه می باشد که برای ما

که تا ۱۰ نانو ثانیه زمان کلاک را در نظر گرفته بودیم

زمان خیلی خوبی است و نشان می دهد، سفت افزار

ما خیلی سریعتر از انتظاری که داشتیم عمل می کند.

همچنین در قسمت **latency** مشاهده می کنیم که این

ماشین حالت در یک ساینکل کلاک، فروبی را به ما تحویل

می دهد و آماده دریافت دستور بعدی خود است.

```
=====
```

== Utilization Estimates

```
=====
```

* Summary:

Name	BRAM_18K	DSP48E	FF	LUT	URAM
DSP	-	-	-	-	-
Expression	-	-	0	110	-
FIFO	-	-	-	-	-
Instance	-	-	-	-	-
Memory	-	-	-	-	-
Multiplexer	-	-	-	177	-
Register	-	-	102	-	-
Total	0	0	102	287	0
Available	280	220	106400	53200	0
Utilization (%)	0	0	~0	~0	0

```
=====
```

در مصرف منابع برای پیاده سازی سفت

افزایی این ماثول، از Expression,

Multiplexer, register که از FF

و LUT هستند، استفاده شده است، اما مقدار

استفاده بسیار کم است و باعث می شود خیلی

به چشم نیاید.

تمامی موارد بالا این نوید را می دهد که بلوک ما خیلی سریع می باشد و تنها پس از یک کلاک تافیر، خروجی را
تحويل می دهد که این مورد انتظار ما است و مشکلی برایمان ایجاد نمی کند.

آزمایش پنجم: پیاده سازی Single Interrupt

هدف این آزمایش طراحی و شبیه سازی یک ماژول سفت افزار است که بتواند به یک سیگنال وقفه (Interrupt) واکنش نشان دهد. در صورت وقوع وقفه، ماژول باید از روند عادی خود خارج شده و به اجرای یک بخش مشخص (سرویس وقفه) بپردازد و پس از اتمام، مجدداً به روند عادی بازگردد. این پیاده سازی در محیط Vivado HLS انجام شده و قابل استفاده بر روی سفت افزارهای مبتنی بر Zynq-7000 است.

ماژول دارای دو حالت اصلی است:

۱. حالت عادی (Normal Mode) – زمانی که سیگنال interrupt غیر فعال باشد، خروجی ماژول از ورودی normal_in گرفته می شود.

۲. حالت وقفه (Interrupt Mode) – زمانی که سیگنال interrupt فعال شود، خروجی ماژول از ورودی intr_in تأمین می گردد.

همچنین یک سیگنال وضعیت (status) برای مشخص کردن حالت فعلی ماژول استفاده می شود:

- مقدار ۰ → حالت IDLE یا ریست
- مقدار ۱ → حالت عادی
- مقدار ۲ → حالت سرویس وقفه (ISR)

برای پیاده سازی این ماژول، سه فایل زیر را تهیه می کنیم:

`single_intr_hls.h` → تعریف تاپ فانکشن و پورت ها

`single_intr_hls.cpp` → پیاده سازی منطق اصلی تغییر حالت بین حالت عادی و وقفه با استفاده از متغیرهای static برای حفظ وضعیت بین سیکل ها.

و در نهایت با یک فایل تست بنچ، چندین مرحله تست، با مقادیر مختلف ورودی و پاپ خروجی و وضعیت برای تحلیل عملکرد، انجام می دهیم.

که فایل هدر به شرح زیر است:

```
single_intr_hls.h:  
#ifndef SINGLE_INTR_HLS_H
```



```
#define SINGLE_INTR_HLS_H
```

```
#include <ap_int.h>
```

```
void single_intr_hls(  
    bool reset,  
    bool interrupt,  
    ap_uint<8> normal_in,  
    ap_uint<8> intr_in,  
    ap_uint<8> &out_data,  
    ap_uint<2> &status  
) ;
```

```
#endif
```

در این فایل پس از فراخوانی کتابخانه **apt_int.h** برای مطمئن بودن از دقیق بودن اعداد بیت در متغیرها، به سافت تابع **single_intr_hls** میپردازیم که در آن ورودی نرمال، ورودی وقفه، خروجی، وضعیت و فلگ های ریست و وقفه قرار دارد.

پگونی استفاده از این متغیرها در فایل سورس هم اکنون به شما توضیح می دهیم:

که فایل سورس به شرح زیر است:

single_intr_hls.cpp:

```
#include "single_intr_hls.h"
```

```
#pragma HLS INTERFACE ap_ctrl_none port=return  
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=reset  
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=interrupt  
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=normal_in  
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=intr_in  
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=out_data  
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=status
```

```
static ap_uint<8> data_reg = 0;  
static ap_uint<2> state = 0; // 0=IDLE, 1=NORMAL, 2=ISR
```

```
if (reset) {  
    data_reg = 0;  
    state = 0;  
} else {  
    if (interrupt) {  
        data_reg = intr_in;  
        state = 2;  
    } else {  
        data_reg = normal_in;  
        state = 1;  
    }  
}
```

```
out_data = data_reg;
```

```
status = state;
```

در این فایل پس از فراخوانی هدر فایلی که در مرحله قبل نوشتیم، با استفاده از پراگما ها، پروژه را به سمت ساده سازی شده ای می بریم، به این معنا که مثلاً ورودی ها و خروجی ما تنها یک سیم معمولی هستند و نیازی به **handshake** و سیگنال های کنترلی ندارند، یا اینکه خود پروژه نیازی به فلگ و سیگنال های شروع و پایان ندارد و زمانی که ورودی داده می شود، عمل می کند.

سپس حالت و دیتا ریستر خود را ریست و روی حالت دیفالت قرار می دهیم و بعد از آن شروط مورد نیاز را می نویسیم.

اگر ریست اتفاق افتاد، حالت و دیتا ریستر صفر می شوند، در غیر آن صورت اگر وقفه ای صورت نمی گیرد، **Status=1** می شود و دیتا معمولی در دیتا ریستر ما ریفته می شود.

ولی اگر حالت وقفه اتفاق افتاد، **Status=2** می شود، دیتای معمولی را رها کرده و دیتای ورودی وقفه را می خوانیم.

حال که ماژول را پیاده سازی کرده ایم، برای تست آن از تست بنپی با مراحل ارزیابی زیر استفاده می کنیم؛
۱. اعمال ریست (**reset=1**) و بررسی اینکه خروجی و وضعیت به مقدار اولیه برگردند.

۲. اجرای حالت عادی با **interrupt=0** و بررسی خروجی برابر با **normal_in**.

۳. فعال کردن وقفه (**interrupt=1**) و بررسی تغییر خروجی به **intr_in**.

۴. بازگشت به حالت عادی پس از غیرفعال شدن وقفه.

که مورد نظر به صورت زیر است؛

```
tb_single_intr_hls.cpp:
```

```
#include <iostream>
#include "single_intr_hls.h"

static void step(bool reset, bool interrupt, ap_uint<8> normal_in, ap_uint<8> intr_in) {
    ap_uint<8> out;
    ap_uint<2> status;
    single_intr_hls(reset, interrupt, normal_in, intr_in, out, status);
    std::cout << "reset=" << reset
                << " interrupt=" << interrupt
                << " normal_in=" << (unsigned)normal_in
```

```

    << " intr_in=" << (unsigned)intr_in
    << " -> out=" << (unsigned)out
    << " status=" << (unsigned)status << "\n";
}

int main() {
    step(true, false, 10, 99); // reset
    step(false, false, 10, 99); // normal
    step(false, false, 20, 99); // normal
    step(false, true, 30, 77); // ISR
    step(false, true, 40, 88); // ISR
    step(false, false, 50, 88); // normal
    return 0;
}

```

در تست پنج بالا پس از فراخوانی کتابخانه مورد نظر و خایل هدر، یک تابع **step** درست می‌کنیم که با استفاده از آن ابتدا تابع **single_intr_hls** را فراخوانی و مقدار دهی می‌کنیم و بعد از آن نیز نمونه پرینت در خروجی را مشخص می‌کنیم.

در نهایت در تابع **main** با استفاده از تابع **step** نوشته شده، همه سه حالت قابل انجام این ماکرول به ترتیب گفته شده در صفحه قبل تست می‌شود و پس از اجرا کردن آن خروجی زیر نمایش داده می‌شود:

```

<terminated> (exit value: 0) single_intr.Debug [C/C++ Application] csim.exe
reset=1 interrupt=0 normal_in=10 intr_in=99 -> out=0 status=0
reset=0 interrupt=0 normal_in=10 intr_in=99 -> out=10 status=1
reset=0 interrupt=0 normal_in=20 intr_in=99 -> out=20 status=1
reset=0 interrupt=1 normal_in=30 intr_in=77 -> out=77 status=2
reset=0 interrupt=1 normal_in=40 intr_in=88 -> out=88 status=2
reset=0 interrupt=0 normal_in=50 intr_in=88 -> out=50 status=1

```

از خروجی بالا مشخص است که کاملاً به هدف و پاسخ خواسته شده رسیده ایم؛

- در حالت ریست، مقدار خروجی صفر و وضعیت ۰ (IDLE) است.
- در حالت عادی، خروجی برابر با **normal_in** و وضعیت ۱ است.
- در حالت وقفه، خروجی برابر با **intr_in** و وضعیت ۲ است.
- پس از غیرفعال کردن وقفه، سیستم به حالت عادی بازمی‌گردد.

حال که از درستی کارکرد ماکرول مطمئن شده ایم، نیم نگاهی به گزارش سنتز نرم افزار می‌اندازیم؛

```

=====
== Performance Estimates
=====
+ Timing (ns):
  * Summary:
  +-----+-----+-----+-----+
  | Clock | Target | Estimated | Uncertainty |
  +-----+-----+-----+-----+
  | ap_clk | 10.00 | 1.248 | 1.25 |
  +-----+-----+-----+-----+

+ Latency (clock cycles):
  * Summary:
  +-----+-----+-----+-----+
  | Latency | Interval | Pipeline |
  | min | max | min | max | Type |
  +-----+-----+-----+-----+
  | 0 | 0 | 0 | 0 | none |
  +-----+-----+-----+-----+

```

```

=====
== Utilization Estimates
=====
* Summary:
+-----+-----+-----+-----+-----+
| Name | BRAM_18K | DSP48E | FF | LUT | URAM |
+-----+-----+-----+-----+-----+
| DSP | - | - | - | - | - |
| Expression | - | - | 0 | 23 | - |
| FIFO | - | - | - | - | - |
| Instance | - | - | - | - | - |
| Memory | - | - | - | - | - |
| Multiplexer | - | - | - | - | - |
| Register | - | - | - | - | - |
+-----+-----+-----+-----+-----+
| Total | 0 | 0 | 0 | 23 | 0 |
+-----+-----+-----+-----+-----+
| Available | 280 | 220 | 106400 | 53200 | 0 |
+-----+-----+-----+-----+-----+
| Utilization (%) | 0 | 0 | 0 | ~0 | 0 |
+-----+-----+-----+-----+-----+

```

در قسمت تایمینگ مشاهده می کنیم ما قصد داشتیم این مازول را با کلاک ۱۰۰ مگاهرتزی اجرا کنیم ولی انقدر مازول ساده و بهینه است که بیشترین زمانی که برای اجرای عملکرد آن نیاز داریم تنها ۱.۲۴۸ نانو ثانیه است که خیلی سریعتر از ۱۰ میلی ثانیه ای است که ما در نظر گرفتیم و این عالی است.

همچنین در قسمت **Latency** مشاهده می کنیم که دوباره به دلیل بهینه بودن پیاده سازی، به غیر از کلاک عملکردی که داریم، در گرفتن پاسخ هیچ تافیری نداریم برای همین **Latency** ما صفر می باشد که این باز هم عالی است و نوید یک طراحی کاملا **Combinational** را می دهد.

در قسمت مصرف منابع هم تنها از ۲۳ **LUT** استفاده شده است که مقدار بسیاری پایینی می باشد و مشکلی برای ما نیست.

تمامی موارد بالا این نوید را می دهد که بلوک ما خیلی سریع می باشد و تنها پس از کلاک عملکردی، فروبی را تحویل می دهد که این مورد انتظار ما است و مشکلی برایمان ایجاد نمی کند.

آزمایش ششم: پیاده سازی Multi-Interrupt

هدف این آزمایش طراحی و شبیه سازی یک سیستم چند وقفه ای با سه منبع وقفه (IG1, IG2, IG3)، یک کنترلر با اولویت ثابت و یک «CPU» که هر وقفه را به مدت مشخص سرویس می دهد؛ سپس بازگشت به «کار عادی» است.

این ماثول با مشخصات زیر طراحی می شود:

- گام شبیه سازی: هر فراخوانی تابع = ۱۰ نانوثانیه (tick).
- مولدهای وقفه (IG1..IG3): پرفه ی ۵۰ نانوثانیه (۵ تیک)؛ اگر در ابتدای پرفه فعال شوند $\Rightarrow ۲۰$ نانوثانیه ON (۲ تیک) سپس ۳۰ نانوثانیه OFF (۳ تیک).
- کنترلر وقفه: در هر تیک چک می کند با اولویت: $IG1 > IG2 > IG3$.
- CPU: با دریافت IRQ وارد ISR متناظر می شود و ۳۰ نانوثانیه (۳ تیک) در ISR می ماند؛ سپس به حالت عادی برمی گردد.

همچنین ماثول فروپی های زیر را دارد:

- `irq (0=none, 1=IG1, 2=IG2, 3=IG3)`
 - `cpu_state (0=Normal, 1/2/3=ISR(IG1/2/3))`
 - خطوط مشاهده ی وقفه: `ig1/ig2/ig3`
- برای انجام این پروژه دو فایل پیاده سازی و یک فایل تست بنچ درست کردیم: `multi_intr_hls.h` و `multi_intr_hls.cpp` (تست بنچ) و `tb_multi_intr_hls.cpp`

ابتدا فایل هدر را شرح می دهیم:

```
multi_intr_hls.h:
```

```
#ifndef MULTI_INTR_HLS_H
#define MULTI_INTR_HLS_H
```

```
#include <ap_int.h>
void multi_intr_hls(bool reset,
                    ap_uint<2> &irq,
                    ap_uint<2> &cpu_state,
                    bool &ig1, bool &ig2, bool &ig3);
```

```
#endif
```

در فایل هدر بالا پس از فراخوانی تابع **apt_int.h** برای اطمینان از اندازه ثابت بیت‌ها، تابعی برای سافت فروبی ها و سه وقفه مورد نیاز، تعریف کردیم:

- ورودی: **reset**
- فروبی‌ها: که وقفه‌ی انتقاب شده (**irq**)، وضعیت **CPU (cpu_state)**، و سه فط مشاهده‌ی وقفه **(ig1..ig3)**.

حال فایل سورس را قدم به قدم توضیح می‌دهیم:

```
#include "multi_intr_hls.h"

static ap_uint<16> lfsr_next(ap_uint<16> s) {
    // x^16 + x^14 + x^13 + x^11 + 1 (maximal-length)
    bool b = s[0] ^ s[2] ^ s[3] ^ s[5];
    return (ap_uint<16>)((s >> 1) | ((ap_uint<16>)b << 15));
}
```

ابتدا هدر ماژول خود را فراخوانی می‌کنیم.

بعد از آن یک تابع کمکی برای تولید بیت شبه تصادفی می‌سازیم به این صورت که:

از چند بیت انتهایی **s** (بیت‌های ۰، ۲، ۳، ۵) **XOR** می‌گیرد تا بیت فیدبک **b** ساخته شود (پنجمه‌ای حد اکثر طول). سپس رجیستر را یک بیت راست شیفت می‌کند و **b** را در بیت ۱۵ می‌نویسد.

در نهایت در تست‌بنچ، این «سکه‌ی ۰.۵٪» ما می‌باشد تا در شروع هر پرفه ۵۰ نانوثانیه تصمیم بگیرد وقفه روشن باشد یا نه.

```
#pragma HLS INTERFACE ap_ctrl_none port=return
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=reset
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=irq
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=cpu_state
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=ig1
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=ig2
#pragma HLS INTERFACE ap_none port=ig3
```

با استفاده از پرآگما ها، پروژره را به سمت ساده سازی شده ای می بریم، به این معنا که مثلاً ورودی ها و خروجی ها تنها یک سیم معمولی هستند و نیازی به **handshake** و سیگنال های کنترلی ندارند، یا اینکه خود پروژره نیازی به فلگ و سیگنال های شروع و پایان ندارد و زمانی که ورودی داده می شود، عمل می کند.

```
static ap_uint<16> l1 = 0xACE1, l2 = 0xBEEF, l3 = 0xC0DE;
```

seed اولیه برای سه **LFSR** (منابع **IG1..IG3**) تا رفتارشان مستقل باشد.

```
static ap_uint<3> t1 = 0, t2 = 0, t3 = 0;
```

شمارنده تیک برای هر **IG**؛ هر ۵ تیک = ۵۰ ns → وقتی به ۴ رسید و تیک بعدی، صفر می شود.

```
static bool on1 = false, on2 = false, on3 = false;
```

تصمیم «این پرفه ۵۰ نانوثانیه روشن/خاموش است؟» (سکه ی ۵۰٪)؛ فقط در ابتدای پرفه تعیین می شود.

```
static bool s1 = false, s2 = false, s3 = false;
```

خروجی فعلی هر **IG** در همین تیک (نتیجه ی تصمیم **on** و پنبه ی **ON=20ns**).

```
static ap_uint<2> cpu = 0; // 0 normal, 1..3 ISR
static ap_int<3> isr_ticks = 0; // remaining ticks (3 ticks = 30ns)
static ap_uint<2> current_irq = 0;
```

وضعیت **CPU (Normal/ISR)**، شمارنده باقیمانده فرمت **ISR** (۳ تیک = ۳۰ نانوثانیه)، و **IRQ** فعلی

در حال سرویس.

حال به شرط ریست می پردازیم:

```
if (reset) {
    l1 = 0xACE1; l2 = 0xBEEF; l3 = 0xC0DE;
    t1 = t2 = t3 = 0;
    on1 = on2 = on3 = false;
    s1 = s2 = s3 = false;
    cpu = 0; isr_ticks = 0; current_irq = 0;
    irq = 0; cpu_state = 0; ig1 = ig2 = ig3 = false;
    return;
}
```

با دستور بالا همه وضعیت ها و خروجی ها به حالت اولیه برمی گردند و همین جا تابع برای این تیک تمام می شود.

حال باید مولد وقفه ها را با الگوی **50ns**، **ON=20ns**، **OFF=30ns** درست کنیم:

```
if (t1 == 0) { on1 = (l1 & 1); l1 = lfsr_next(l1); }
if (t2 == 0) { on2 = (l2 & 1); l2 = lfsr_next(l2); }
if (t3 == 0) { on3 = (l3 & 1); l3 = lfsr_next(l3); }
```

ابتدای هر پرفه ی ۵۰ نانوثانیه با **LFSR** تصمیم می گیریم این پرفه **ON** باشد یا نه (احتمال حدوداً ۵۰٪).

```
s1 = on1 && (t1 < 2);
s2 = on2 && (t2 < 2);
```

```
s3 = on3 && (t3 < 2);
```

اگر پرفه جاری «روشن» باشد، فقط در دو تیک اول (۲۰ نانوثانیه) فروبی روی ۱ می‌رود؛ بعدش ۳ تیک خاموش.

```
t1 = (t1 == 4) ? (ap_uint<3>)0 : (ap_uint<3>)(t1 + 1);
t2 = (t2 == 4) ? (ap_uint<3>)0 : (ap_uint<3>)(t2 + 1);
t3 = (t3 == 4) ? (ap_uint<3>)0 : (ap_uint<3>)(t3 + 1);
```

افزایش شمارنده تیک‌ها؛ بعد از ۴ → صفر (پرفه ۵ تیکی = ۵۰ نانوثانیه).

حال به سافت اولویت وقفه‌ها می‌پردازیم:

```
ap_uint<2> prio_irq = 0;
if (s1) prio_irq = 1;
else if (s2) prio_irq = 2;
else if (s3) prio_irq = 3;
```

اگر چند IG هم‌زمان ON باشند، IG1 مقدم است، سپس IG2، بعد IG3. اگر هیچ‌کدام ON نباشند، صفر.

```
if (isr_ticks > 0) {
    isr_ticks = (ap_int<3>)(isr_ticks - 1);
    if (isr_ticks == 0) {
        cpu = 0;
        current_irq = 0;
    }
} else {
    if (prio_irq != 0) {
        cpu = prio_irq;
        current_irq = prio_irq;
        isr_ticks = 3; // 30ns service time
    } else {
        cpu = 0;
    }
}
```

باکد بالا می‌گوییم اگر CPU در حال سرویس است؛ شمارش معکوس تیک‌ها؛ با رسیدن به صفر، برگشت به

Normal ولی اگر سرویس نمی‌دهد و IRQ تازه وجود دارد؛ ورود به ISR متناظر و تنظیم شمارش معکوس ۳

تیک (=۳ نانوثانیه) و در نبود IRQ: Normal.

```
// Drive outputs
irq = prio_irq;
cpu_state = cpu;
ig1 = s1; ig2 = s2; ig3 = s3;
}
```

و در نهایت فایل سورس، مقداردهی پورت‌های فروبی برای این تیک انجام می‌شود.

حال که کد پیاده‌سازی کامل این ماثروال را توضیح داده ایم، حال به سافت و توضیح کد تست بنچ می‌پردازیم:

```
#include <iostream>
#include "multi_intr_hls.h"

int main() {
```



```

ap_uint<2> irq, cpu;
bool ig1, ig2, ig3;

// Reset
multi_intr_hls(true, irq, cpu, ig1, ig2, ig3);
std::cout << "[0 ns] RESET\n";

```

ابتدا کتابخانه و فایل هدر مد نظر را فراخوانی می‌کنیم و در تابع **main** به تعریف متغیرهای مد نظر می‌پردازیم سپس دستور ریست را اجرا می‌کنیم.

```

// Run 500 ns -> 50 ticks (10ns per tick)
ap_uint<2> prev_irq = 0, prev_cpu = 0;
bool p1=false, p2=false, p3=false;

```

با دستور بالا ذخیره مقادیر قبلی برای پاپ «فقط هنگام تغییر» را انجام می‌دهیم با این کار خوانایی لاگ بهتر می‌شود.

```

for (int t = 1; t <= 50; ++t) {
    multi_intr_hls(false, irq, cpu, ig1, ig2, ig3);
    int time_ns = t * 10;

```

بعد از آن با یک حلقه ۵۰۰ نانو ثانیه ای ، ۵۰ تیک را می‌سازیم.

```

// Print only on changes to keep log compact
if (ig1 != p1) { std::cout << "[" << time_ns << " ns] IG1 " << (ig1?
"ON":"OFF") << "\n"; p1 = ig1; }
if (ig2 != p2) { std::cout << "[" << time_ns << " ns] IG2 " << (ig2?
"ON":"OFF") << "\n"; p2 = ig2; }
if (ig3 != p3) { std::cout << "[" << time_ns << " ns] IG3 " << (ig3?
"ON":"OFF") << "\n"; p3 = ig3; }
if (irq != prev_irq) {
    std::cout << "[" << time_ns << " ns] IRQ=" << (unsigned)irq <<
"\n";
    prev_irq = irq;
}
if (cpu != prev_cpu) {
    if (cpu == 0) std::cout << "[" << time_ns << " ns] CPU Normal\n";
    else std::cout << "[" << time_ns << " ns] CPU ISR IG" <<
(unsigned)cpu << "\n";
    prev_cpu = cpu;
}
return 0;
}

```

در نهایت با اسکرپت بالا ابتدا تغییرات فطوط **IG** را فقط هنگام تغییر پاپ می‌کنیم سپس تغییرات در **IRQ** (نتیجه کنترلر اولویت) ثبت می‌شود و در پایان با دستور شرطی نهایی تغییر وضعیت **CPU** (ورود/خروج **ISR**) لاگ می‌شود.

با ران کردن تست بنچ بالا به نتایج زیر دست پیدا می‌کنیم:

```
Console Tasks Problems Executables Debugger Console
<terminated> (exit value: 0) multi_intr.Debug [C/C++ Application] csim.exe

[0 ns] RESET
[10 ns] IG1 ON
[10 ns] IG2 ON
[10 ns] IRQ=1
[10 ns] CPU ISR IG1
[30 ns] IG1 OFF
[30 ns] IG2 OFF
[30 ns] IRQ=0
[40 ns] CPU Normal
[60 ns] IG2 ON
[60 ns] IG3 ON
[60 ns] IRQ=2
[60 ns] CPU ISR IG2
[80 ns] IG2 OFF
[80 ns] IG3 OFF
[80 ns] IRQ=0
[90 ns] CPU Normal
[110 ns] IG2 ON
[110 ns] IG3 ON
[110 ns] IRQ=2
[110 ns] CPU ISR IG2
[130 ns] IG2 OFF
[130 ns] IG3 OFF
[130 ns] IRQ=0
[140 ns] CPU Normal
[160 ns] IG2 ON
[160 ns] IG3 ON
[160 ns] IRQ=2
[160 ns] CPU ISR IG2
[180 ns] IG2 OFF
[180 ns] IG3 OFF
[180 ns] IRQ=0
[190 ns] CPU Normal

[260 ns] CPU ISR IG1
[280 ns] IG1 OFF
[280 ns] IG2 OFF
[280 ns] IRQ=0
[290 ns] CPU Normal
[310 ns] IG1 ON
[310 ns] IG2 ON
[310 ns] IG3 ON
[310 ns] IRQ=1
[310 ns] CPU ISR IG1
[330 ns] IG1 OFF
[330 ns] IG2 OFF
[330 ns] IG3 OFF
[330 ns] IRQ=0
[340 ns] CPU Normal
[360 ns] IG1 ON
[360 ns] IG2 ON
[360 ns] IG3 ON
[360 ns] IRQ=1
[360 ns] CPU ISR IG1
[380 ns] IG1 OFF
[380 ns] IG2 OFF
[380 ns] IG3 OFF
[380 ns] IRQ=0
[390 ns] CPU Normal
[460 ns] IG2 ON
[460 ns] IRQ=2
[460 ns] CPU ISR IG2
[480 ns] IG2 OFF
[480 ns] IRQ=0
[490 ns] CPU Normal
```

با دقت در نتایج اجرا متوجه می شویم که ماثول کاملاً صحیح کار می کند زیرا که:

در ۱۰ نانوثانیه و ۳۱۰ نانوثانیه هر سه/دو وقفه هم زمان **ON** هستند ولی **IRQ=1** و **CPU** به **ISR IG1** می رود پس اولویت **IG1>IG2>IG3** رعایت شده.

شروع **ISR** در ۱۰ نانوثانیه و پایان آن در ۴۰ نانوثانیه (سه تیک) و پیام «**CPU Normal**» دقیقاً در ۴۰ نانوثانیه چاپ شده. همین الگو برای ۶۰→۹۰، ۱۱۰→۱۴۰، ۱۶۰→۱۹۰، ۲۱۰→۲۴۰، ۲۶۰→۲۹۰، ۳۱۰→۳۴۰، ۳۶۰→۳۹۰ و ۴۶۰→۴۹۰ تکرار شده پس سازگاری زمانی کامل را مشاهده می کنیم.

هر بار که یک **IG** روشن می شود، خاموشی آن ۲۰ نانوثانیه بعد گزارش شده (مثلاً **IG1/IG2: 10→30**، **IG2/IG3: 60→80**، ...) پس مدل **ON=2tick** درست اعمال شده است.

همچنین همیشه بعد از اتمام **ISR**، **IRQ=0** و سپس «**CPU Normal**» گزارش می شود پس مسیر بازگشت نیز سالم است.

حال که از درستی نتایج تست بنچ نیز مطمئن شده ایم، نیم نگاهی به گزارش سنتز می اندازیم:

```

=====
== Performance Estimates
=====
+ Timing (ns):
  * Summary:
  +-----+-----+-----+-----+
  | Clock | Target | Estimated | Uncertainty |
  +-----+-----+-----+-----+
  | ap_clk | 10.00 | 4.399 | 1.25 |
  +-----+-----+-----+-----+

+ Latency (clock cycles):
  * Summary:
  +-----+-----+-----+-----+
  | Latency | Interval | Pipeline |
  | min | max | min | max | Type |
  +-----+-----+-----+-----+
  | 1 | 2 | 1 | 2 | none |
  +-----+-----+-----+-----+

=====
== Utilization Estimates
=====
* Summary:
+-----+-----+-----+-----+-----+-----+
| Name | BRAM_18K | DSP48E | FF | LUT | URAM |
+-----+-----+-----+-----+-----+-----+
| DSP | - | - | - | - | - |
| Expression | - | - | 0 | 191 | - |
| FIFO | - | - | - | - | - |
| Instance | - | - | - | - | - |
| Memory | - | - | - | - | - |
| Multiplexer | - | - | - | 201 | - |
| Register | - | - | 70 | - | - |
+-----+-----+-----+-----+-----+-----+
| Total | 0 | 0 | 70 | 392 | 0 |
+-----+-----+-----+-----+-----+-----+
| Available | 280 | 220 | 106400 | 53200 | 0 |
+-----+-----+-----+-----+-----+-----+
| Utilization (%) | 0 | 0 | ~0 | ~0 | 0 |
+-----+-----+-----+-----+-----+-----+

```

قسمت تایمینگ مشاهده می کنیم ما قصد

داشتیم این ماثول را با کلاک ۱۰۰ مگاهرتز اجرا

کنیم ولی آنقدر ماثول ساده و بعینه طراحی شده است که

بیشترین زمانی که برای اجرای عملکرد آن نیاز

داریم تنها ۴.۳۹۹ نانو ثانیه است که خیلی

سریعتر از ۱۰ میلی ثانیه ای است که ما در نظر

گرفتیم و این عالی است.

همچنین در قسمت **Latency**، تأخیر خیلی کم در هر

حداقل ۱ و حداکثر ۲ سایکل کلاک داریم که قابل قبول می

باشند. مورد دیگر، مصرف منابع خیلی کمی داشتیم و حدود ۴۰۰

LUT و ۷۰ فلیپ فلاپ استفاده کردیم.

تمامی موارد بالا این نوید را می دهد که بلوک ما خیلی سریع می باشد و تنها پس از کلاک عملکردی، خروجی را تمویل می دهد که این مورد انتظار ما است و مشکلی برایمان ایجاد نمی کند.